

To je bio plemić Marin, sin Mihajla, kojeg nalazimo spomenuta u dokumentima i kao ser Marinus Micoevich i ser Marinus Micahelis. Tako u notarijalnoj knjizi od g. 1412. imamo unesen pod datumom od 6. srpnja jedan instrument, sastavljen od njega na talijanskom jeziku, a pred njim je napisao Antonije: »Ser Marinus Micoevich tamquam notarius iuratus comunis Curzule presentavit michi notario infrascripto instrumentum infrascriptum cuius tenor talis est.« Pod g. 1415. u mjesecu travnju zapisano je pet instrumenata redom jedan za drugim, za koje se u početku veli: »Copia instrumenti scripta manu ser Marini Micahelis notarii iurati Curzule«. Instrumenti su inače datirani 11. veljače 1412.

Iz sudbene knjige za g. 1412.—1413. saznajemo za jedan spor između kancelara Antonija i vikara. Jedan su drugome izrekli uvredljive riječi. Kancelar Antonije, vršeći službu zapisničara u sudskim raspravama, bio je i pri ovoj sudbenoj raspravi od 4. siječnja 1413. zapisničar. On po diktatu sudaca ovako tu između ostalog piše: »Item iudices preceperunt mihi Anthonio scribere quod ego Anthonius dixi vicario iniuriam videlicet tua lingua maledicta numquam dicit nisi malum. — Item quod ipse vicarius dixit michi Antonio ego non sum proditor loco meo sicut tu et si tunc fuisset tu numquam aliquid fecisses item quod dixit quod falso scribo.« Zatim se navode imena osmorice svjedoka. Zanimljivo je, da je dalji zapisnik napisan drugom rukom i talijanskim jezikom, te se u njemu veli: »Anthonio cancelir solo confesse che li disi in curia como se conten nela acusa

ser Piro Dubroslavi

ser Vidos Radoslavi

ser Ivan Radomilich (trojica od one osmorice svjedoka) tuti unanimiter vera cosa che miser conte dise ad Anthonio cancelir como se conten nela acusa.« — Budući da je u toj parnici bio zainteresiran sam Antonije, to se radi veće garancije pisanje ovog drugog dijela zapisnika povjerilo drugoj osobi, koja je bila vještija talijanskom jeziku nego latinskom. To je sigurno zabilježio jedan od sudaca.

U notarijalnoj se knjizi od g. 1415. nalazi jedno pismo tadašnjeg korčulanskog kancelara Jakova de Raynaldo, napisano na talijanskom jeziku i upravljeno nekoj rodakinji, opatici u Ortoni, što se vidi iz adrese napisane latinski: Venerabili domine domine abbatisse de Ortona sue attinenti et consaguinee et benefatrici detur.